

результатів з наміченими планами та подальшої корекції процесу підготовки, а також самими планами. Система контролю служить для отримання інформації про поточний стан процесу фізичного виховання. Від інформаційного забезпечення залежить ефективність управління процесом фізичного виховання.

Педагогічний контроль обумовлений змістом навчально-виховного процесу, науково-обґрунтована організація якого передбачає постійний обмін інформацією між вчителем і учнем щодо реальних результатів їх спільної праці в галузі фізичного виховання. Сутність такого контролю полягає у своєчасному отриманні об'єктивної та достатньо повної інформації про ступінь оволодіння технікою вивченого рухової дії та про рівень розвитку рухових якостей на кожному етапі навчання.

Список використаних джерел

1. Сергієнко Л. П. Комплексне тестування рухових здібностей людини. Миколаїв: УДМТУ, 2001. 360 с.
2. Сергієнко Л. П. Спортивна метрологія: теорія і практичні аспекти : підручник. КНТ, 2010. 776 с.
3. Шепеленко Т. В., Шевченко В. П., Черніна С. М. Контроль і самоконтроль у процесі фізичного удосконалення. Лікувальна фізична культура. Масаж і самомасаж: конспект лекції. Харків, 2015. 32 с.

МЕТОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ФОРМ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ У НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ

Марюхна Владислав Юрійович,

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Науковий керівник: кандидат педагогічних, доцент **Бондаренко В. В.**

Державна політика в сфері освіти спрямована на забезпечення умов для розвитку особистості та творчої самореалізації кожного громадянина, оновлення змісту освіти з урахуванням ринкових засад економіки, сучасних науково-технічних досягнень. Світ вступив у період, коли зміна ідей, технологій, знань відбувається швидше, ніж зміна поколінь людей. Очевидно, що навчити дитину на все життя неможливо, тому не треба зводити навчання лише до засвоєння школярем певного обсягу знань. Випускника Нової української школи необхідно навчити самостійно вчитися, опановувати нову інформацію, формувати життєво важливі для нього компетентності. Школа покликана готувати учнівську молодь, здатну сприймати зміни, творити їх, розцінювати мінливість як органічну складову власного способу життя, виховувати здатність використовувати засоби фізичного виховання для підвищення розумової працездатності та зміцнення соматичного здоров'я.

Інноваційний характер сучасної цивілізації та економіки вимагає інноваційний тип людини, яку може сформувати лише інноваційна за своєю суттю освітня парадигма.

Аналіз науково-методичної літератури свідчить, що значне коло теоретичних та практичних питань організації і методики викладання фізичної культури у загальноосвітній школі розроблено недостатньо. При цьому особливого значення набуває питання розробки і науково-методичного обґрунтування інноваційних технологій викладання навчального предмета «Фізична культура» та їх реалізації у загальноосвітній школі. На думку С. Моїсеєва, В. Гузара, В. Свирида [2] та інших дослідників, використання передових педагогічних технологій дозволяє підвищити ефективність діяльності вчителя, оптимізувати освітній процес, забезпечуючи кожному школяру індивідуалізований підхід до рівня його фізичного розвитку та підготовленості, а також особистого здоров'я.

На думку І. Павлович, поняття «технологія» в теорії та практиці фізичної культури стало застосовуватися порівняно недавно, поступово витісняючи поняття «методика». Поява нового терміна викликала неоднозначну реакцію серед науковців та педагогів-практиків. Водночас дедалі більше фахівців розглядають оздоровчі фізкультурно-спортивні технології як інноваційний підхід щодо організації та дослідження процесу навчання, виховання й розвитку у сфері фізичної культури [4].

Теоретичне обґрунтування нової парадигми фізичної культури актуалізує нове осмислення категорій «об'єкт» (освітньої діяльності) та «суб'єкт» (формування навичок, умінь, знань, що реалізують відповідні методики, психотехніки, педагогічні технології). Це вимагає розробки та практичної реалізації диференційованих методик фізичного вдосконалення учнівської молоді з переважним застосуванням сучасних ігрових, спортивних та фітнес-програм, фізкультурно-оздоровчих технологій з урахуванням рівня фізичного розвитку та фізичної підготовленості, соматотипу, варіантів біологічного розвитку дітей. В умовах реалізації концепції НУШ це забезпечується багатоваріантністю пропонованих видів рухової активності. Зокрема, як зазначено в модельній навчальній програмі з фізичної культури для учнів 5-6 класів, основу для ефективної фізкультурно-оздоровчої діяльності учнів та учениць складають такі підходи, як вибір варіативного модулю, гендерність, доступність, безпека. Вибір учнів та учениць визначає види фізичної активності для організації фізкультурно-оздоровчої діяльності в закладі освіти. Таким чином види фізичної активності для фізкультурно-оздоровчої діяльності мають змінюватися кожної чверті/триместрі у відповідності до змін (вибору) варіативних модулів на уроках фізичної культури [3].

Таких модулів наразі представлено 60: вони повною мірою враховують можливості учнів залучатися до інноваційних олімпійських та неолімпійських контактних, рекордних, художніх видів спорту. Так, сучасні інноваційні

оздоровчі варіативні модулі з фізичної культури мають відмінні риси від традиційних, що робить їх особливо привабливим і популярним в учнівському середовищі: велика різноманітність вправ (з використанням сучасного інвентарю та обладнання), їх своєрідність, різноспрямованість, використання різноманітних інноваційних сучасних танцювальних стилів, напрямів; включення різноманітних інноваційних методів та форм проведення занять (сюжет, образ, гра, змагання та ін.); позитивний емоційний фон за рахунок активної ролі учнів та вчителя на уроці; перехресний вплив цих занять на вдосконалення функціонального стану і підвищення рівня фізичного розвитку; можливість емоційного, творчого самовираження, нервово-психічної розрядки та отримання задоволення від виконання вправ та завдань; можливість розширення специфічних знань про культуру здоров'я та рухові можливості [1].

Таким чином, використання інноваційних технологій на уроках фізичної культури в Новій українській школі є цілісним і багатоаспектним процесом гармонійний фізичний розвиток особистості учня, підвищення функціональних можливостей організму, вдосконалення життєво необхідних рухових умінь та навичок, розширення рухового досвіду через формування стійкої мотивації учнів до занять фізичною культурою і спортом, що з одного боку детермінується, а з іншого – визначає зміни, які мають: новизну, потенціал підвищення ефективності цього процесу загалом чи частково; корисний ефект, що виправдовує витрати зусиль та засобів на впровадження нововведення; узгодження з іншими нововведеннями.

Список використаних джерел

1. Педан О.С., Коломоєць Г.А., Боляк А.А., Ребрина А.А., Деревянко В.В., Стеценко В.Г., Остапенко О.І., Лакіза О. М., Косик В.М. та ін. Модельна навчальна програма «Фізична культура. 5-6 класи» для закладів загальної середньої освіти. Київ: Міністерство освіти і науки України. 2022. 291 с.
2. Моїсеєв С.О., Гузар В.М., Свирида В.С. Нова фізична культура у вимірах інновацій. *Проблеми і перспективи розвитку спортивних ігор та одноборств у закладах вищої освіти*. 2021. № 1. С. 91–94.
3. Онищук С., Юсипенко В. Використання інтерактивних технологій на уроках фізичної культури. *Наша школа: науково-практичні студії*. 2023. № 2. С. 74–78.
4. Павлович І. Використання інноваційних технологій на уроках фізичної культури в школі. *Наукові дослідження та інновації в галузі суспільно-гуманітарних наук* : зб. мат-лів I Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (м. Мелітополь, 24 листопада 2021 р.) ; ТДАТУ: ред. кол. Ломейко О.П., Єременко О.А., Михайлов В.В. [та ін.]. Ч. 1. Мелітополь: ТДАТУ, 2021. С. 241–243.